

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

3.α. Για την απάντηση στο ερώτημα οι μαθητές/-τριες αναμένεται, μέσα από την κριτική ανάγνωση των παραθεμάτων, (**ΚΕΙΜΕΝΟ Α**) και (**ΚΕΙΜΕΝΟ Β**), να αξιοποιήσουν τις κατάλληλες πληροφορίες:

Ως προς το πρώτο σκέλος του ερωτήματος, από το **ΚΕΙΜΕΝΟ Α**:

- «Οι δύο μεγαλύτεροι δήμοι, οι Πράσινοι και οι Βένετοι, συγκρούονταν τακτικά... μετέτρεψε το κέντρο της πόλης σε στάχτες.»

Ως προς το δεύτερο σκέλος του ερωτήματος, από το **ΚΕΙΜΕΝΟ Β**:

- «Η κεντρική διοίκηση αναγκαστικά υπολόγιζε τους δήμους... ενώ η άλλη περνούσε στην αντιπολίτευση.»

Από την ιστορική αφήγηση του σχολικού βιβλίου [2. Η εποχή του Ιουστινιανού (6ος αι. μ.Χ.), 2.2 Η ελληνοχριστιανική οικουμένη] μπορούν να αξιοποιηθούν πληροφορίες από το απόσπασμα:

- «[...]Αφορμή για το σχηματισμό ισχυρής κεντρικής εξουσίας... για το καλό των υπηκόων του.[...]»

3.β. Για την απάντηση στο ερώτημα οι μαθητές/-τριες αναμένεται, μέσα από την κριτική ανάγνωση των παραθεμάτων, (**ΚΕΙΜΕΝΟ Α**) και (**ΚΕΙΜΕΝΟ Β**), να αξιοποιήσουν τις κατάλληλες πληροφορίες:

Από το **ΚΕΙΜΕΝΟ Α**:

- «[...]οι Πράσινοι και οι Βένετοι δεν είχαν κάποιους πολιτικούς αντικειμενικούς σκοπούς, ούτε φανερά ταξικά παράπονα ή συγκεκριμένη θρησκευτική ταυτότητα.»

Από το **ΚΕΙΜΕΝΟ Β**:

- «[...]υπολόγιζε τους δήμους (Βένετους και Πράσινους) ως παράγοντες της πολιτικής ζωής[...]
- «Μερικές φορές οι δύο δήμοι ενώνονταν σε κοινό αγώνα [...] απολυταρχίας της διοικήσεως.»

Από τη συγκριτική θεώρηση των απόψεων που διατυπώνονται στα δοθέντα παραθέματα αναμένεται ένας κριτικός σχολιασμός ως προς τον διαφορετικό τρόπο με τον οποίο ερμηνεύεται ο ρόλος των δήμων από τους δύο μελετητές: ενώ στο ένα κείμενο οι εξεγέρσεις των δήμων θεωρούνται απλοί βανδαλισμοί χωρίς πολιτικό υπόβαθρο, στο

δεύτερο κείμενο εξάιρεται ο ρόλος τους ως ρυθμιστών της πολιτικής ζωής, συνεχίζοντας την δημοκρατική παράδοση της αρχαίας πόλης.

Θετικά μπορεί να εκτιμηθεί ενδεχόμενη αιτιολόγηση, εκ μέρους των μαθητών/-τριών, της παρατηρούμενης «σύγκρουσης» των απόψεων των δύο μελετητών (Mango και Ostrogorsky) στη βάση της ανάπτυξης του επιστημονικού διαλόγου (και των ποικίλων ερμηνευτικών προσεγγίσεων που διατυπώνονται από την πλευρά των ιστορικών), όπως αποτυπώνεται μέσω της βιβλιογραφίας.